

[Larsen (Bjerre).]

glædet mig over, at der er udført en Udstykning, som har betydet Liv og Virke. Der laa før denne Udstykning en 8—10 Daglejerhuse i snorlige Række, før man kørte ind til Herregaarden. Jeg har hørt rædselsfulde Skildringer fra Fortiden om Arbejdsvilkaarene for disse Daglejere, og de nævnte Huse blev netop kaldt Slavehusene. I min Barndom hørte jeg ingen anden Betegnelse af disse Huse. Nogle af dem er nu brudt ned, og der er opført 2 eller 4 Husmandsbrug, og det vil altsaa sige, at Besidderne af disse Brug maa altsaa efter det ærede Medlems Betegnelse kaldes Slaver. Hvilken Forskel er der ikke mellem Nutidens Politik i saa Henseende, den Jordlovgivning, der er gennemført med Venstres Bistand i 1919, og den Tilstand, Arbejderne levede under for en 30—35 Aar siden! Jeg synes, det er et meget drastisk Udtryk at anvende nu. Den Gang kunde man tale om Slaveforhold, da Folk maatte gaa paa Arbejde Klokken 4 om Morgenen og først kom hjem Klokken 9 om Aftenen, medens den nuværende Bruger har sit eget Virkefelt, kan køre ud, naar det passer ham, i det hele taget bære sig ad, som han vil.

Det er i det væsentlige de Bemærkninger, jeg har til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen i denne Omgang. Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at Jordspørgsmaalet og det, vi havde foretaget i saa Henseende, betød ikke meget. Jeg forstår godt, at det ærede Medlem kan have den Betragtning efter det Lovforslag, som det ærede Medlem har forelagt, for i det er der, som jeg sagde, da jeg omtalte det, ikke megen Udstykning gemt. Det kan vi derfor ganske roligt lade gaa ud af Betragtningen ved de kommende Forhandlinger. Det gentager jeg her: det er fuldstændig haabløst at diskutere med det ærede Medlem om dette Problem, naar han siger, at overfor Arbejdsløshedens Aflastning betyder Spørgsmaalet intet, og i det hele taget gør Udstykningen og Udstykningsproblemet til noget uden nævneværdig Betydning for Beskæftigelsesproblemet.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov pegede paa, at der vistnok var en lille Nuance mellem Landbrugsministerens og min Stilling overfor Spørgsmaalet, overfor de kommende Forhandlinger. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han vil læse Landbrugsministerens Tale igennem og sammenholde den med min, ikke vil finde nogen Forskel, men ellers talte det ærede Medlem i allerhøjeste Grad om Ekspropriation. Han sagde bl. a., at det vilde bevirke Usikkerhed i Land-

brugserhvervet, svække Initiativet og Virkelysten. Det tror jeg aldeles ikke, og jeg synes ikke, at det ærede Medlem var berettiget til at sige det. Jeg nævner: atter, at Venstre i sin Tid var med til at indføre de samme Bestemmelser. I Venstres Programudtalelse af 1919 siges det, at Venstre kan gaa med til Ekspropriation af Jord til offentligt Eje, hvis passende Arealer dertil ikke kan faas. Det er altsaa det Standpunkt, Venstre har indtaget i sin Tid, og det er netop det Standpunkt, vi staar paa i Øjeblikket. Vi foretager ingen Ekspropriation, saa længe vi kan faa Jord i det frie Marked til en rimelig Pris; først naar vi ikke kan faa det, bliver der Tale om Ekspropriation. Men hvorfor saa ikke lade det blive staaende i Loven? Jeg mener netop, vi bør lovgive for en længere Aarrække ud i Fremtiden. Nu bør man lave en Husmandslovgivning, som kan holde ogsaa i kommende Tider, og derfor bør vi have dette med i Loven. Det forekommer mig, at Ekspropriationen bliver anvendt af Venstre paa en saadan Maade, at man kun kan sige, det er Demagogi i allerhøjeste Grad og til alle Sider, det er en Slags Socialistforskrækkelse, der skal præsenteres for Danmarks Vælgere. Men Danmarks Vælgere ser nu ikke saadan paa Socialismen og paa Socialdemokratiet, som de har gjort tidligere; det kunde maaske gøre sig for en 20—25 Aar siden, men de Dage er forbi, da danske Vælgere lader sig afskrække, fordi der bliver talt saaledes om det Forslag, der her er fremsat af den højtærede Regering.

Jeg vender mig derefter til et Spørgsmaal, som jeg var fuldstændig klar paa, at jeg vilde blive angrebet for, da jeg fremførte det i min Tale forleden Dag, nemlig med Hensyn til Landbrugskrisen, idet jeg ikke vilde indrømme, at der er Landbrugskrise for Øjeblikket. Hvis jeg havde sagt, at der ikke er vanskelige Forhold for Landbruget i Øjeblikket, saa kunde ærede Medlemmer have angrebet mig derfor, men der er nu Forskel paa vanskelige Forhold og saa en Krise. Jeg ser saadan paa det, at hvis Priserne fremdeles vil blive liggende paa det Niveau, hvor de ligger i Øjeblikket, saa kan det Tidspunkt komme, hvor vi maa sige, at der er en Krise, og det vil bevirke, at talrige Ejendomme vil komme paa Markedet gennem Tvangsauktioner, men det er jo ikke Tilfældet endnu. Vi har haft et Nedslag i Priserne, men heldigvis ikke af saa mange Maaneders Varighed. Det var vel først omkring 1. September, vi fik Prisedslaget, og man maa dog ikke af den Grund straks raabe op om, at nu har